

[Sneum.]

og Kronen paa Værker blev Oprettelsen af Haandværkerskolen i Sønderborg, som har hele Befolkningen i de sønderjyske Landsdele bag sig, og som Handelsministeriet og Rigsdagen jo ogsaa har støttet paa bedste Maade.

Loven af 1916 har været en god Lov, og den har ikke hindret den rivende Udvikling, men Tiden er dog vist inde til, at man begynder at beskæftige sig med en eventuel Revision af Loven. I forskellige Kredse inden for de tekniske Skoler har man jævnlig talt om en Revision af Tilsynsloven, og derfor henstiller jeg til den højtærede Handelsminister, som jeg ved er venligsindet over for de tekniske Skoler, om man ikke i Ministeriet kunde tage Tanken om en Revision op til Overvejelse. De tekniske Skoler ønsker ingen omvæltende Ændringer, den Slags er der ingen Trang til, men det, der passede for 25 Aar siden, er ikke helt tidsvarende i Dag. De tekniske Skoler i Provinsen har heldigvis naaet en saa langt fremskudt Stilling i Samfundslivet og Erhvervslivet, som man ikke tænkte sig mulig i 1916, og denne sunde Udvikling skulde jo helst underbygges og videreføres.

For et Par Maaneder siden kunde man læse i den københavnske Presse, at Righospitalet allerede havde udpeget den Mand, der skulde overtage det ansete Professorat med tilhørende Overlægestilling, som Professor, Dr. med. Axel Lendorf paa Grund af Alder skal fratræde til 1. Marts næste Aar. Det vakte i lægevidenskabelige Kredse en Del Overraskelse, at man paa Righospitalet var saa hurtig i Vendingen; man fik næsten det Indtryk, at Undervisningsministeriet kun var et Ekspeditionskontor, der blot havde at sætte Navn under.

Se, disse Stillinger ved Righospitalet, som indehaves af de to fremragende Kirurger, Professorerne S. Kjærgaard og A. Lendorf, anses for at være de betydeligste og er derfor ogsaa de mest eftertragtede, medens den Stilling, som Professor Erling Dahl-Iversen indehaver som Leder af Poliklinikken, er mindre eftertragtet; Grunden hertil skal jeg ikke komme ind paa.

Det forlyder endvidere i Pressen, at man ganske stille vil overflytte Professor Dahl-Iversen til Professor Lendorfs Professorat og Overlægestilling, og det var vel saa Meningen; at Professor Dahl-Iversens Stilling skulde opslaas ledig. I lægevidenskabelige Kredse anser man ikke denne Fremgangsmaade for at være heldig. Der er særdeles anerkendte Kirurger, der ikke

vil søge den Stilling, som Professor Dahl-Iversen nu har, men som sikkert vil melde sig til den Stilling, som Professor Lendorf forlader til Foraaret. Hvis den Praksis slaar igennem, at den Mand, der har den mindst eftertragtede Overlægestilling, automatisk skal rykke frem til mere ansete og indfyldelsesrige Stillinger uden Konkurrence af nogen Art, saa er det uheldigt for Universitetet og for Righospitalet; det vil føre til, at fremragende Kirurger lukkes ude fra Righospitalet, og det gaar vist ikke an.

Da Professor Dahl-Iversen i 1935 fik sin nuværende Stilling som Overlæge ved Poliklinikken, var det en ret almindelig Opfattelse, at han burde blive der. Derfor er det, at der i vide Kresse nu er Krav om, at Professor Lendorfs Professorat og Overlægestilling opslaas ledig, saa ansete Kirurger ved Københavns Kommunes Hospitaler og andre Hospitaler i Hovedstaden og i Provinsen kan faa Lejlighed til at søge netop dette Professorat og dette Overlægeembede. Jeg er aldeles overbevist om; at Københavns Universitet og Righospitalet og ikke mindst Patienterne vil være bedst tjent med denne Fremgangsmaade, og den er tillige retfærdig over for andre Kirurger her i Landet, der ikke har Foden inden for Righospitalets Mure.

Det er ikke nederdrægtig Ondskabsfuldhed, der dikterer mig disse Udtalelser og dette Forslag om Fremgangsmaaden ved Besættelse af Professor Lendorfs Embede, tværtimod. Righospitalet er en Statsinstitution, og paa Finanslovsforslaget foreslaas 6,6 Mill. Kr. som Tilskud fra Staten. Det er et Hospital for hele Landet, og dets Overlæger skal uddanne danske Læger. Desuden har offentlige Myndigheder ofte Brug for afgørende Udtalelser fra Righospitalets Overlæger. Man maa derfor kunne forstaa, at Kravet om at faa de allerbedste Kræfter ansat i de ledige Chefsstillinger er i alles Interesse, og det kan kun ske, hvis man giver vore fremragende Læger Lejlighed til at søge de ledige Stillinger og lader Bedømmelsen foretage af sagkyndige og uihldede Folk. Vi er jo alle sammen Mennesker, og selv blandt Olympens Guder, paa staar man jo, herskede der visse Tendenser til Klikevæsen.

Hvis det viser sig efter Embedsopslag af Professor Lendorfs Professorat og Overlægestilling og efter sagkyndige Lægers Bedømmelse, at Professor Dahl-Iversen er den dygtigste og bedst kvalificerede, saa skal han selvfølgelig overflyttes til Stillingen, men er han ikke det, bør han heller ikke være Professor Lendorfs Efterfølger. Der skulde